

عنوان مقاله:

برنامه ریزی آموزشی و درسی، باتوجه به تمرکز عدم تمرکز در نظام آموزشی کشور

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

علی غلامیان فرد - کارشناس ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

امروزه به دلائلی نظیر فاصله گرفتن از نظامهای متمرکز قبلی، موجی از تمرکز دایی شکل گرفته است اما با این حال به عقیده بسیاری از صاحب نظران مطرح تمرکز و یا عدم تمرکز به مفهوم در نظامهای آموزشی و برنامه ریزی درسی وجود ندارد و سیستمهایی که ایجاد می شوند. دارای گرایش به سمت تمرکز دایی و یا تمرکز گرایی هستند و به مفهوم مطلق آن متمرکز نیستند. در بین نظرات و اندیشه های مبتنی بر تمرکز و عدم تمرکز برخی صاحب نظران به نظام برنامه ریزی آموزشی و درسی نمونه متمرکز معتقدند دکتر محمود مهر محمدی ضمن اینکه تمرکز گرایی و تمرکز زدایی را در مقوله جدا از هم نمی داند. آنها را به صورت یک پیوستار ذکر می کند. برای تمرکز دایی از نظام برنامه ریزی درسی 6 وضعیت ممکن از آزاد سازی در حد صفر تا آزاد سازی کامل برنامه درسی و عدم تمرکز کامل در سازمان ها معتقد است برخی دیگر از صاحب نظران معتقدند که در برنامه ریزی آموزش پرورش باید به تناسب شرایط و نیازهای بومی و محلی بعضی امور سازمان های آموزشی به صورت متمرکز و برخی دیگر به صورت غیر متمرکز انجام شود و در حقیقت این نگرش همان تاکید بر «نظام نیمه متمرکز» است.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی آموزشی و درسی، باتوجه به تمرکز عدم تمرکز در نظام آموزشی کشور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/546989>

